

ŽIVOT VÍRY

A man with a beard and short dark hair, wearing a black polo shirt with yellow and red trim, is blowing a whistle. He is holding a red card in his right hand, raised high. The background is a bright, out-of-focus outdoor setting with green foliage.

Proměna
společnosti
evangeliem

4

2019

45 Kč / 1,90 €

Když
církev
**píská
fauly**

Ježíš a dvanáct
měsíčků /4

Proč kampaň
„Jsme fér“
není fér /6

Japonci neznají
slovo hřích /8

co najdete v tomto čísle

úvodník

4 Ježíšova pohádka o dvanácti měsíčkách? Petr Hůšť

křesťan a společnost

6 Nikomu to neublíží a někomu to pomůže? Lucie Vlasáková

rozhovor

8 Japonci neznají slovo hřích Gary Bauman

téma: Když tvůj bratr zhřeší

- 12 Potřebujeme kázet?** Lubomír Ondráček
13 Napomínáte členy svého sboru? anketa mezi kazateli
14 Kázeň ve „staré“ Jednotě bratrské Jaroslav Pleva

můj příběh

16 Velikonoce bez církve? Jana Dykastová

misie

17 Čím dál od civilizace, tím bezpečněji Vít Šmajstrla

nad Biblií

20 Bezdomovec v drahém obleku Tomáš Dittrich

z historie

22 Musíme bít na poplach William Booth,
Jaroslav Pleva

připravujeme

- ▣ **Libor Michálek: Má cenu volit do Evropského parlamentu?**
- ▣ **téma: Osobní vztah s Bohem**
 - ▣ Prožitky, pocity, disciplína...
 - ▣ Číst Bibli tak, aby to mělo smysl
- ▣ **Martin Robinson: Jak může malý sbor vyrůst a mít vliv**
- ▣ **Ondřej Szturc: Snížit nevěřícím latku**

22

**Mysleli si,
že jsem se zbláznil**
Zakladatel Armády spásy William Booth

8
Gary Bauman:
Sdílení evangelia naruby
rozhovor s misionářem v Japonsku

12
téma:
**Když tvůj bratr
zhřeší**
Kázeň není totéž
co trest

17

**Samopal
do každé domácnosti**
Postřehy z poválečného Jižního Súdánu

ŽIVOT VÍRY

ročník 30 / duben 2019

cena 45 Kč / 1,90 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Bc. Lucie Vlasáková, DiS.

Ing. arch. Tomáš Dittrich

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich,

Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger,

Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr

Korektury: Bc. Lucie Vlasáková, DiS.,

Zdenka Brázdilová

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8

tel.: 284 841 922

e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (250 Kč) či roční předplatné (499 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Bližší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomoci on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklama na Slovensku:

Kníhkupectvo Jonatán,

Legionárska 2, 811 07 Bratislava

tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbh.sk

www.jonatan.vbh.sk

Distribuce pro zrakově postižené elektronicky:

Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1

tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147

Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky krátiť.

Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články,

kteřé nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde,

prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka rádkové i plošné inzerce

je druhého dne předchozího měsíce.

Později zadané inzeráty zařadíme dle možností,

s 50% příplatkem.

Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout.

Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

Stalo se to v našem společenství před pár týdny: Právě skončilo kázání a vedoucí shromáždění (tedy člověk, který celé bohoslužby moderuje – v našem sboru je to obvykle někdo jiný než ten, kdo káže) vnímal potřebu dát přítomným prostor na pronesení slovo individuálně zareagovat: „Myslím, že by bylo dobré se teď na chvíli ztišit. Každý z nás může naslouchat Duchu svatému. Poproste ho, aby vám ukázal, jak se vás to, co jste před chvílí slyšeli, týká a jak to můžete aplikovat ve svém životě.“ Lidé poslušně sklonili hlavy a se zavřenýma očima se pokoušeli o zbožné rozjímání, o navázání kontaktu s nebem... když vtom do ticha zřetelně promluvil lehce digitální hlas: „Připojení k internetu není k dispozici.“ Tím bylo „ztišování“ předčasně ukončeno, protože celý sál se postupně rozesmál. Jisté je, že onen nešťastník, kterého jeho mobilní přístroj takto (pro)zradil, se v danou chvíli své odpovědi nedočkal – ať už ji hledal kdekoli.

Situace, kdy se člověk marně snaží o spojení, ale nejsou vždycky až tak humorné. Sám jsem to letos v únoru zažil, když jsme se s mým téměř 14letým synem vydali na týden do Londýna. Nejsem žádný zběhlý cestovatel, výletů do zahraničí jsem dosud absolvoval jen pár, a pro syna to byla vůbec první podobná výprava, takže jsme z toho oba měli trému už od Vánoc. Snažili jsme se tedy co nejlépe připravit: Zjišťovali jsme, kolik co stojí, plánovali jsme, kam se podíváme, jak se tam dopravíme, stáhli jsme si do mobilů britské mapy a nainstalovali si aplikace pro vyhledávání spojů MHD po Londýně. A samozřejmě jsme si taky zaplatili mobilní internet a aktivovali datový roaming, abychom se v případě, že se třeba někde ztratíme, mohli připojit k webu a zase „se najít“.

Věci se zašmodrchaly brzy po přistání na anglickou půdu: Na letišti ve Stanstedu, což je pořádný kus za britskou metropolí, jsme zdárně objevili stanoviště autobusu, který nás měl odvézt do Londýna. Zrovna se chystal k odjezdu. Naše přes internet koupené jízdenky „zafungovaly“, a tak jsme si sedli na poslední volná místa, odložili batohy a bundy a nechali se oblažovat pocitem, že vše jede jak po drátkách. Ne nadlouho. Když se dal autobus do pohybu, jeho řidička do palubního rozhlasu oznámila, že u stanice, kde jsme měli přestupovat na další spoj, je zrovna nějaká uzavírka, takže místo toho míříme do stanice jiné, jejíž název mi nic neříkal (ostatně, asi víte, že Angličané vyslovují jinak, než píšou). Inu, nevádi, vygooglím si to a zjistím, co dál, řekl jsem si. Teď se ten internet bude hodit.

Jenže ouha! Právě ve chvíli, kdy ho potřebuji nejvíc, zjišťuji, že mi datový roaming v mobilu nefunguje. A synovi taky ne. Idyla končí. Najednou jsme v autobuse, který nás veze neznámo kam, a my nevíme, jestli máme jet až na konečnou, nebo vystoupit dřív, jak se dostaneme na místo svého ubytování... Začínám se potit. Kolem nás cizí velkoměsto, postupující večer a „datové ticho“... Vlastně ne – všude kolem je mobilního signálu (a tedy vlastně i internetu) spousta, jen naše přístroje jsou k těmto zdrojům hluché...

Navázat spojení

Nakonec to dopadlo dobře (syn jakýmsi zázrakem zachytil slabý signál wi-fi a našel nový spoj; a data se druhý den taky podařilo aktivovat), ale ten pocit bezmoci si pamatuji živě. Uvědomil jsem si, jak se naše chování a myšlení za posledních 25 let změnilo: Ať už si to připouštíme nebo ne, jsme do značné míry závislí na internetu, bez něj jsme mnohdy ztraceni. Zvykli jsme si, že na téměř jakoukoli otázku dostaneme ihned odpověď od strýčka Google nebo tety Wiki. Knížek čteme méně, zdaleka ne tolik jako dřív hledáme informace v papírových atlasech, encyklopediích a archivech. Je to příliš namáhavé a zdoluhavé.

Neovlivňuje takhle plíživá změna mentality i náš přístup k Bohu? Nejsou naše modlitby někdy jen seznamem požadavků k okamžité reakci? Poskytujeme mu čas, aby k nám mluvil, kdy chce, a aby říkal, co chce, i čas na to, aby na nás a spolu s námi mluvil? Dáváme si tu práci, studovat jeho Slovo a poznávat, co o sobě říká v Bibli? Když jsem k sobě upřímný, nejsem si sám sebou vůbec jist. Vlastně ne: Víím, že mám hodně co zlepšovat. Až příliš často podléhám iluzi, že věci zvládnou sám. Ale realita je taková, že bez spojení s ním jsem ztracený, mnohem hůř než v únoru v nočním Londýně.

Přitom si uvědomuji, že jako lid Nové smlouvy máme komunikaci s Bohem značně jednodušší než třeba židé ve starozákonních dobách. Ti, když se chtěli zapřát na Boží vůli, putovali za proroky. Do intimní Boží přítomnosti měl přístup jen velebný. Jednou za rok, když měl službu ve veselatyňi. Dnes jsme chrámem Ducha svatého my. On je v nás a s námi stále a chce nás vést – pokud se ovšem necháme.

Tuhle éru vyhlásil už před dvěma tisíci lety Ježíš a zahájil ji tehdy o Velikonočních svou obětí na kříži. V okamžiku, kdy se roztrhla chrámová opona, začala nová epocha komunikace. Cosi zásadního se změnilo: Bůh začal budovat „mobilní síť“ s výborným pokrytím po celé Zemi. Máme ale na svých „přístrojích“ aktivovaný příjem?

Tomáš Coufal

Tomáš Coufal

Ježíšova pohádka o dvanácti měsíčkách?

Petr Húšť

Minulý rok jsem byl s kamarády na Krétě. Chtěli jsme projít hory a také se trochu vykoupat. Když jsme přiletěli do Chanie, zaujalo mě, že dole u moře dozrávají fíky a datle. Když jsme popojeli do míst s větší nadmořskou výškou, dozrávaly tam pomeranče. Člověk tam u cesty v chladicích boxech neviděl coca-colu, všude prodávali jen lahve s čerstvým pomerančovým džusem. Když jsme přijeli do hor, dozrávala tam jablka, tak jako u nás na Valašsku. Ovoce při vegetačním období respektuje nadmořskou výšku. V pohádce o dvanácti měsíčkách posílá macecha Marušku, aby v zimě přinesla jahody, pak fialky a nakonec i jablka. Vůbec nerespektovala vegetační období. Trošku absurdní chování.

Nedávno jsem v Bibli četl příběh o tom, jak Ježíš proklét fíkovník, který pak uschnul až ke kořenům: „Když vyšli druhého dne z Betanie, dostal

hlad. Spatřil z dálky fíkovník, který měl listí, a šel se podívat, zda na něm něco naleznе. Když k němu přišel, nenalezl nic než listí, neboť nebyl čas fíků. I řekl mu: „Ať z tebe již na věky nikdo nejí ovoce!“ Učedníci to slyšeli.“ (Mk 11,12–14)

Ježíš se zde nechová jako zanícený botanik nebo uvědomělý ekolog s úctou ke všemu živému, ale bez milosti fíkovník proklíná. Asi ho k tomu vedl nějaký vyšší duchovní záměr, řeknete si možná. Ne, byl jen hladový a chtěl se najíst, a tak ho našťvalo, že zatímco všude okolo byly fíky, tady nebyly, namítnete. Také ne, nebyl prostě čas fíků. Není tedy Ježíšovo jednání trochu absurdní?

Raději to nikomu neříkej

Pojďme na chvilku odbočit od úvah o vegetačním období. Ježíš řekl fíkovníku, ať z něj už nikdy nikdo nejí. Slovo prokletí nebo pozhánání má obrovskou moc. Zažili jste někdy, že vám někdo řekl něco tak ošklivého, že vás to rozhodilo

na celý den, týden, nebo dokonce měsíc? Zažili jste slovní obvinění, odmítnutí nebo ponižení takové, že vás to úplně sundalo? Řekl vám někdo něco, co pro vás bylo bolestné a ta slova se ve vás ozývají několik let? Asi každý jsme někdy něco takového zažili, slyšeli, a dokonce i řekli ostatním.

„Žehnejte těm, kteří vás proklínají, modlete se za ty, kteří vám ubližují.

Jestliže milujete jen ty, kdo vás milují, můžete za to očekávat Boží uznání? Vždyť i hříšníci milují ty, kdo je milují. Činíte-li dobře těm, kdo vám dobře číní, můžete za to očekávat Boží uznání? Vždyť to- též činí i hříšníci.“ (L 6,28.32–33)

Ježíš zde říká, že si máme žehnat. Dobře, půjdu za někým a řeknu mu: „Já ti žehnám, žehnám, žehnám ti.“ A jeho život bude od té chvíle naplněný a povede se mu dobře? Asi ne. Tak co to tedy je, druhému žehnat? Pro mě osobně to znamená přát druhým dobré jak v duchovní, tak i v materiální oblasti. Děláme to? Přejeme si dobré, nebo si spíše závidíme? Mám radost, když si někdo z mých přátel postaví dům, koupí si nové auto, byl na dovolené, byl v práci povýšen, má pěkné oblečení, měl průsvih, a vyvázl z něj dobře, jeho děti jsou talentované a úspěšné?

Když jsem po osmi letech skončil práci v Křesťanské akademii mladých a měl jsem nastupovat do práce v Křesťanských sborech, měl jsem tři týdny volno. Kamarád mě v té době stál zval do Anglie. Když si zaplatím letenku, on se

krátce

◆ **Mezidenominační víkend mládeže.** 15.–17. 2. se v Kutné Hoře uskutečnil šestý ročník Mezidenominačního víkendu mládeže s tématem „Ze všech stran“. Akce je každoročně pořádána skupinou přátel z různých církví. Účastnilo se ho zhruba 130 lidí, což už mírně přesahovalo kapacitu modlitebny CB, kde se akce konala. Účastníci stejně jako řečníci byli z rozmanitých církví. Promluvil zde např. Ben Drápal (KS), Michal Kevický (BJB), Petr Petrášek (Cesta života) nebo Nikolaus Lobkowitz (řkc).

Chválami posloužila katolická skupina Brno Worship. Na programu byly kromě společných chval a kázání také hry, diskuse ve skupinkách a společný výlet. Na výběr bylo také z několika seminářů, vystoupili a promluvíli např. David Bylina (známý jako raper Envej) a slamerka Ellen Makumbirofa.

„Během těch tří dní jsem si mohla intenzivně uvědomit, jak každý člověk nahlíží na Boha jiným způsobem a že díky sdílení našich pohledů můžeme Boha poznat o kousíček víc“, ohlíží se za akcí jedna z účastnic. Jiná dodává: „Nejvíce jsem si užívala to, že nás má Pán Bůh rád napříč všemi denominacemi a navzdory všem našim divnostem. A že se takhle můžeme mít rádi i mezi sebou.“

Ben Drápal

Možnost poznat Boha „ze všech stran“ si pochvaloval i slovenský řečník Michal Kevický: „Skôr vyhladáme a aj vytvárame akési bubliny podľa teológie, či typu zbožnosti. A to ako na sociálnych sieťach, tak aj v realite. Nuž a táto vikendovka šla proti tomuto prúdu rozdelenia do jednotlivých „chlievikov“. Možno aj preto mi tam bolo veľmi dobre a dobre sa mi slúžilo.“

Ester Zajícová

◆ **Nová generace na školách.** Nová generace (NG) má za cíl vytvářet skupinky křesťanů na školách, kteří se za svou školu modlí a pořádají akce s cílem srozumitelně předat svou víru v Ježíše Krista. Konference NG Breakaway, která se konala 22.–23. 2. v olomouckém NG centru, byla setkáním právě těchto skupinek. Zúčastnilo se ho přes 30 lidí z různých koutů republiky, převážně vedoucích skupinek.

Část týmu vedoucích NG

Kromě společných chval a sdílení se o různých nápadech, co a jak dělat na škole, byla také připravena řada seminářů: NG na vysokých školách, NG na středních školách, Jak předat skupinku, Jak užívat

sociální sítě či Jak začlenit projekt Komen-ský2020 do programu skupinky.

Hlavními řečníky byl olomoucký misionář Steven Cuttino a současný vedoucí Nové generace, Daniel Kunášek. „Evangelium je nejlepší sdílet tak, jak to dělal Ježíš. Stával se bližním lidem kolem sebe... Chtěli bychom lidi milovat proto, kým jsou, ne proto, abychom si odškrtli křesťanskou povinnost. Společně chceme tvořit společenství křesťanů, kteří se za své okolí modlí a přimlouvají a kteří prakticky pomohou tam, kde je to třeba. Chceme učinit školu lepším místem“, shrnul vizi NG Kunášek.

Jednou z aktivit na konferenci bylo praktické plánování a příprava akcí na škole, při které si ve skupinách účastníci vyzkoušeli, jak postupovat, aby akce proběhla úspěšně. „Potřebovala jsem hlavně určité povzbuzení pro skupinku, co a jak dál, a to jsem si mohla z konference odvézt“, pochvalovala si jedna z účastnic.

Daniel Kunášek

◆ **Jak obnovit církev?** Tuto otázku si kladlo letošní Evangelikální fórum, které se uskutečnilo 28. 2. – 2. 3. v Praze. Každoročně ho pořádá Česká evangelikální aliance a Evangelikální teologický seminář a účastní se ho zejména lidé ve vedoucích pozicích, kteří se zde inspirovali a diskutují o otázkách, kterým církev a církevní pracovníci čelí.

Hlavním řečníkem letos byl Brit Martin Robinson, syn misionářů, kazatel, vedoucí teologického semináře ForMission College

Martin Robinson

a autor knih, který se zabývá situací současné církve na Západě a změnami, kterými církev prochází. Na plenárních programech nabídl historický pohled na církev a její proměny v průběhu staletí a ukázal na něm, že změna a obnova církve je možná, i když neexistují instantní řešení.

Nabídl také několik otázek, které by si církev a místní sbory měly klást, pokud chtějí o obnovu usilovat: K čemu jsme jako církev a sbor povoláni, proč náš sbor vznikl? Proč a jak se shromažďujeme? Jaký vztah máme ke svému prostředí? Jaké má naše okolí potřeby a co pro něj můžeme udělat? Církev by podle Robinsona měla prorocky hledat, jaké je do budoucna její místo ve společnosti a co jí může nabídnout. V současném, rychle se měnícím světě je to především stabilita a společenství. (Rozhovor s Martinem Robinsonem přineseme v některém z příštích čísel.)

Své dosavadní zkušenosti s revitalizací sborů sdílel také Pavel Plchot (CB) a Jason Morrison (AC), kteří se jí ve svých církevních programové věnují. David Novák, předseda Rady CB, ve svém příspěvku porovnával zavedené sbory s těmi mladými, nově založenými, a popsal jejich klady i zápory. Tradice a forma společných setkávání by podle něj měly pomáhat, problém nastává, když tradice začne překážet a povyšuje ji nad

postará o celý můj pobyt. A tak jsem se za ním vypravil. V té době jsem si také koupil elektroakustickou kytaru s pevným futrálem. Dlouho předtím jsem o ní snil a šetřil na ni.

Potkal jsem pak dva přátele z církve. Ptali se mě, jak se mám. Řekl jsem jim, že jsem byl teď v Anglii a že jsem si koupil kytaru. Oba na to zareagovali, že je to moc fajn, ale ať to nikomu zbytečně neříkám, že by mi lidé záviděli. Odpověděl jsem: „Chlapi, to snad nemyslíte vážně. Já se snažím poctivě pracovat, vydělávám, šetřím a teď

je to tak trochu „výměnný obchod“. Díky Pánu Bohu za to, když máme v manželství, v práci i ve sboru dobré vztahy a vzájemně jsme pro sebe pozeňháním. Boží uznání však získáme, když žehnáme, odpouštíme, milujeme a dobře činíme těm, kteří se k nám tak nechovají.

On to pochopí... Nebo ne?

Zpátky k vegetačnímu období. Nedávno mi kamarád povídal, že jeho kolega v práci nepodařil požadovaný výkon, a tak byl z práce propuštěn. Nikoho nezajímalo, že měl osobní problémy, že od něj odešla žena s dětmi. Nepodařil výkony, a konec. Ale nejedná Ježíš s fíkovníkem podobně?

Někdy říkám rodině, že mám teď náročnější pracovní období. Chci je tím upozornit, že budu více pracovat, a budu proto asi někdy přetážený a nevrlý. Má žena na to často reaguje komentářem, ať jim spíše řeknu, kdy náročné období mít nebudu.

Každý máme své období. Studenti říkají: „Mám zkouškové, mám toho ve škole moc, dělám sport a hraju na hudební nástroj, prosím respektujte, že mám náročné období.“ Lidé ve středním věku říkají: „Splácím úvěr, opravuji dům, pokazilo se mi auto, děti jsou nemocné – mám složité období, prosím respektujte to.“ Staří lidé někdy říkají: „Jsem už nemocný, osamocený, imobilní, mám malý důchod, prosím respektujte mé období.“

Abychom se ve všech svých povinnostech a plánech orientovali, máme diáře. Někteří manželé používají diář na internetu a sdílejí ho mezi sebou, aby věděli, kdo co kdy má. Já bych potřeboval mít sdílený diář s Ježíšem. Aby viděl, že toho mám často víc než dost. Aby Ježíš respektoval mé období. Ježíš je přece laskavý, trpělivý, tolerantní a empatický. On mé období pochopí... Ne. Ježíš říká: „Nerespektuji tvé období.“ Chce vidět ovoce.

Můžu Kristu namítnout, že jsem aktivní a že mám dobré výsledky. Ježíš ale přichází k fíkovníku blíž a vidí, že je na něm jen samé listí. Nestačí mu jen mé aktivity a výsledky, chce vidět ovoce. Jaké ovoce? „*Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání.*“ (Ga 5,22)

Ježíš i přes naše různá období touží v našem životě vidět duchovní ovoce. Nenechává se odbýt naší zaneprázdněností ani se nespokojuje jen s našimi aktivitami a výsledky, ale chce skrze nás přinášet ovoce. Chce, abychom byli milovaní a milovali, abychom prožívali radost třeba i jen z maličkostí a radost okolo sebe rozdávali. Chce, abychom i v neklidné době byli naplnění pokojem a pokoj také působili...

V jakém se nacházím období a jaké ovoce svému okolí nabízím?

Autor je ředitelem festivalu United.

Potřeboval bych mít sdílený diář s Ježíšem. Aby viděl, že toho mám často víc než dost.

jsem si udělal radost. Nevím, proč bych to měl skrývat.“ Řekli mi jen, že ještě nerozumím.

Jednou mi jeden manželský pár daroval něco významného. Poradili mi ale, ať to nikomu neříkám, že si lidé hrozně závidí. Nevěřícím že to ale říct klidně můžu. ☺

Přejeme si v duchovní i materiální oblasti dobré, nebo si spíše závidíme? Pokud žehnáme, milujeme, odpouštíme a činíme dobře těm, kdo i nám žehnají a milují nás, tak je to přirozené,

Písmo. Silné kořeny, moudrost ve víře a řád zavedeným sborům zaručují stabilitu, takže je neohroží „duchovní kutilové“, ale zároveň se z nich nesmí vytratit tvořivost v podobě nových nápadů a projektů.

Fórum nabídlo i množství volitelných seminářů podle oblastí zájmů a služby jednotlivých účastníků, např. Hospodaření na úrovni sboru (L. Ondráček), Sebepoškození (A. Jarošová), Jak budovat svůj tým (D. Patty), Obhajoba křesťanského manželství (J. Unger) nebo Fenomén youtuberů mezi mladými (J. Machette).

◆ **Neplodnost jako zlatý důl.** Ministerstvo zdravotnictví připravuje změnu zákona o veřejném zdravotním pojištění v oblasti asistované reprodukce. Hnutí Pro život usiluje

o to, aby prvním řešením neplodnosti nebyly kliniky asistované reprodukce, jako je tomu ve většině případů nyní, ale aby se gynekologové páru věnovali a neplodnost léčili. „Pracoviště, kde se věnují nadstandardně léčbě příčin neplodnosti u žen, vykazují úspěšnost 70–80 %. A to za výrazně nižší cenu než asistova-

ná reprodukce,“ říká gynekoložka Xenie Preiningerová.

Gynekologové se do léčby příliš nepouštějí, protože v Česku neexistují doporučené léčebné postupy ženské neplodnosti a pojišťovny nechtějí zvýšené náklady na pacientky proplácet. Místo toho jsou páry automaticky posílány na reprodukční kliniky, „kde dochází k neetickým formám mimotělního oplodnění. To nepřežije zhruba 90 % uměle oplodněných embryí, které skončí ve výlevce. Obavy vyvolává i skutečnost, že tzv. „darování“ spermií se účastní opakovaně malé množství mužů, vůli čemuž mohou mít děti počaté ve zkumavce“ často až desítky nevlastních sourozenců a hrozí incest. V neposlední řadě jde o proces, který je velmi drahý a představuje pro organismus ženy extrémní zátěž především kvůli stimulacím ovulace,“ vysvětluje Hnutí Pro život.

Obává se ovšem lobby reprodukčních klinik. Zkomplikovat by jejich záměr teoreticky mohl i premiér Andrej Babiš, jehož úspěšná společnost FutureLife (nyní ve svěřenském fondu) vlastní celou řadu reprodukčních klinik v ČR, na Slovensku i jinde v Evropě. Podle Preiningerové navíc některá centra asistované reprodukce nabízejí gynekologům za každého pacienta finanční bonus.

◆ **Druhý úspěch českých křesťanů.**

Krajský soud v Hradci Králové na začátku března rozhodl o prvních osmi žalobách, které podali neúspěšní čínští žadatelé o azyl na Ministerstvo vnitra ČR. Jedna z nich byla

úspěšná, a ministerstvo by tudíž mělo věc znovu projednat.

Čínanka označovaná iniciálami Y. W. při azylovém pohovoru tvrdila, že byla v Číně v roce 2012 na šest dní zatčena. Ve vazbě prý čelila psychickému i fyzickému nátlaku, aby se zřekla své víry. Z vězení ji podle její výpovědi musel vykoupit manžel v přepočtu za 34 tisíc Kč a na svobodě byla nadále sledována.

Ministerstvo azylově pronásledované ženě neudělilo, jelikož je přesvědčeno o tom, že její příběh vychází jen ze znalostí obecných poměrů v Číně, a protože nepředložila žádný konkrétní důkaz. Poukázalo na to, že si žena bez problémů obstarala pas, turistická víza a snažila se po příletu do ČR začít pracovat. Úředníkům přiadalo divné, že o azylovou žádost nepožádala hned na letišti, ale až v přijímacím středisku.

Soud se nyní postavil na stranu Y. W., v ostatních sedmi případech však žalobu zamítl. Celorepublikově se tedy jedná teprve o druhou úspěšnou žalobu ze sedmdesáti. Loni na podzim uspěla jiná čínská křesťanka u soudu v Ostravě.

◆ **(Ne)veřejná podpora čínských křesťanů.** Na začátku roku se na internetu objevila tzv. Hodonínská výzva (www.hodoninskavyzva.cz). Jedná se o otevřený dopis adresovaný všem poslancům, členům vlády a prezidentovi ČR s výzvou, aby zaujali jasné stanovisko k pronásledování křesťanů v Číně a aby pomohli čínským křesťanům, jimž Česká církev odmítla udělit azyl.

„Dle informací organizace Hlas mučedníků, která je členem Mezinárodní křesťanské asociace ICA, v registrovaných církvích úřady schvalují obsah kázání a vynakládají značné úsilí, aby je postupně proměnily na církev „čínskou“, nikoli Ježíšovu,“ stojí v dopise. „Státní orgány dosud podzemní církev nepřetržitě monitorovaly; nyní se zdá, že ji chtějí zcela zlikvidovat,“ upozorňují Pavel Raus, Ivan Fuček, Pavel Šebesta, Ladislav Ambrozek a Pavel Popovský, kteří jsou pod textem podepsaní.

Postupně se k nim přidávají i další – veřejnou podporu jí vyjádřili např. kazatelé CB Pavel Černý a Pavel Trefný, 1. místopředseda Rady CB Petr Raus, za AC biskup Martin Moldan nebo biskup SCEAV Tomáš Tyrlik. Jinak ovšem o výzvě mnoho lidí neví. Nebyla zveřejněna nikde v médiích a její facebooková stránka měla začátkem března pouze 30 fanoušků.

Na porušování lidských práv v Číně 1. 3. v Senátu ČR znovu upozornil také americký novinář a autor knihy „Jatka“ Ethan Gutmann. Mluvil o násilném odeírání orgánů vězňům svědomí – včetně křesťanů podzemní církve a příslušníků jiných náboženských a etnických skupin. Situaci přirovnal k „léčení“ politicky nepohodlných osob v sovětských psychiatrických léčebnách a apeloval na to, aby ČR udělala totéž, co udělal Západ v 70. letech minulého století – zakázala čínským transplantologům vstup na své území, zakázala jim publikovat v odborných časopisech apod.